

۴. گلزار ڪريون

ٻُڌو. ڳايو.

ڀونءِ = ڌرتي،

سنتان = اولاد
مانوتا = انسانيت.

اچو ته جڳهه گلزار ڪريون،
پريت ڀريو وهنوار ڪريون.

مالڪ جي سنتان اسين سڀ،
سڀ سان پيار ٿي پيار ڪريون.

سرگهه بڻايون ڀونءِ جهان جي،
ماتا جو سينگار ڪريون.

ڀاڙ وڻون جئن ساري جڳهه کي،
راهه اها اختيار ڪريون.

مانوتا جي مڌر مُشڪ سان،
روح سدا ٿمٽار ڪريون.

نوان لفظ:

گلزار = باغ
اختيار ڪرڻ = اپنائڻ

آپياس

سوال ۱: هيٺين سوالن جا جواب لکو.

- ۱) اسين جڳهه سان ڪهڙو وهنوار ڪريون؟
- ۲) اسين سڀ ڪنهنجي سنتان آهيون؟
- ۳) جهان کي ڇا بڻايون؟
- ۴) روح کي ڇا سان ٿمٽار ڪريون؟

سوال ۲: بيت جي آڌار تي سئون پوريون ڪريو.

- ۱) مالڪ جي پيار ڪريون.
- ۲) ڀاڙ وڻون اختيار ڪريون.
- ۳) مانوتا جي ڪريون.

سوال ۳: هيٺ ڏنل لفظ جملن ۾ ڪم آيو.

پريت، سنتان، سرگهه، سينگار، مُشڪ، روح

هدايت: ماستر شاگردن کي هيءُ بيت اثرائتي نموني پڙهي ٻڌائيندو ۽ چواڻيندو.

مشغولي: ماستر شاگردن کي چوندو ته ”آسان کي مائٽر پوميءَ لاءِ ڇا ڇا ڪرڻ گهرجي.“
وشيءَ تي گهران اٺ جملا لکي اچن.

پورڪ آڀياس

(۱) هيٺ ڏنل بيت جي ستن کي نثري روپ ۾ لکيو:-

(۱) پاڻ وڻون جڻن ساري جڳهه کي

(۲) مالڪ جي سنتان آسپن سڀ

(۳) سر ڳهه بڻايون پيونءَ

(۴) راهه اها اختيار ڪريون.

(۲) هيٺ ڏنل ٽڪر ۾ مناسب لفظ چونڊي خال ڀريو:-

جڳهه، مُشڪ، مڏر، گلزار، مائٽا، پريت

اڄ سڀنا ڏاڍي خوش هئي.

هڪ جي مندر ۾ هوءَ

هڪ گيت ڳائڻ واري هئي.

جلدي جلدي تيار ٿي، پنهنجي

گهر جي مان گلاب جو گل پئي،

منهن تي آئي،

اُن جي رڪوالي کي

ياد ڪري، هوءَ مندر ڏانهن رواني ٿي.

(۳) بيت مان حاصل ٿيندڙ گهٽ ۾ گهٽ پنجن سٺن بابت لکيو:-

(۴) هيٺ ڏنل لفظن مان هر آوازي لفظ، سائڻي اکر سان شروع ٿيندڙ لفظ ۽ هڪ ٻئي جا،
اُبتڙ لفظ - اهڙا جوڙا چونڊي لکيو:-

سر ڳهه، جهان، جڳهه، اختيار،

مشڪ، راهه، پيار،

نفرت، مٺو، ٿمٽار،

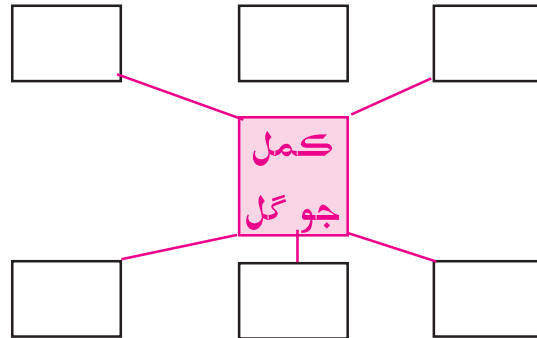
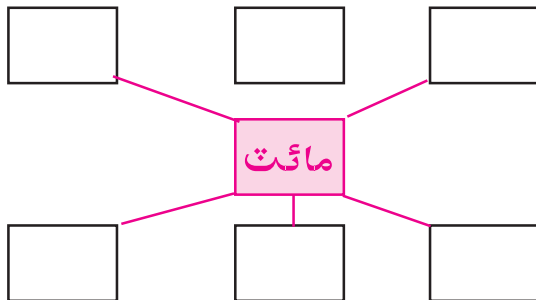
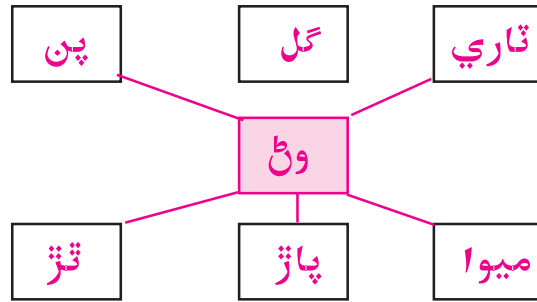
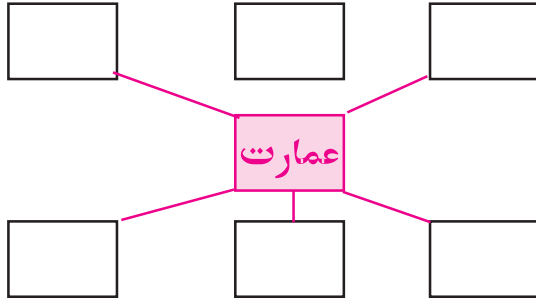
گلزار، مانوٽا، نر ڳهه،

واهه، کٽو، روح، خالي، وهنوار،

پاڻ ڪريان - پاڻ سڪان

۱. هيٺين لفظن جا لاڳاپو رکندڙ لفظ لکو.

مثال:-

۲. ڏسو. ڇا چيو ۽ ٻڌايو:-

۳. ماسٽر شاگردن کي مومل راڻو ۽ ليلا چنيسر سنڌي لوڪ ڪهاڻيون ٻڌائيندو. ۽ شاگردن کي پنهنجي لفظن ۾ ٻڌائڻ لاءِ چوندو.

۲. مثال ڏسي خاڪو پورو ڪريو.

مثال:- ٻن ڦيٽن واري گاڏي - ٻه ڦيٽي گاڏي.

جتي چار رستا ملندا آهن.	ماما جو پٽ	
جتي ٽي رستا ملندا آهن	پيٽ جي ڌيءَ	
ڏهن سالن جو مڏو	جيڪو ماڻهو ڪاٻي هٿ سان ڪم ڪري	
سو سالن جو مڏو	جنهن شيءِ جي ڌار تيز نه هجي	
ست ڏينهن	ماڻهن وچ ۾ ٿيندڙ ڳالهه ٻولهي.	
گهڻو ڳالهائيندڙ ماڻهو	جنهن شيءِ جي آر پار ڏسي سگهجي.	

(۳) 'ڏاڙهي' لفظ مان اکر چونڊي نوان لفظ ٺاهي هيٺ ڏنل جملن ۾ ڪم آڻي خال ڀريو.

(۱) تمام گهڻو ڪم ڪري منهنجو ----- ٿو ڪڙڪي.

(۲) ڇڏ آياڻپ، ----- ٿي.

(۳) ڏوبوءَ ڪپڙن جي ----- هيٺ رکي.

(۴) رام چيو ----- منهنجا ڪتاب آهن.

(۵) ڪتي جي ----- ٻڌي ٻار پڇي ويو.

پروليون سليو

(۲) جھونو ٿيندو وڃي مڪان،
اندر ويٺل سدا جوان،

(۱) پاڻيءَ ۾ ڀن مان ڪجهه پي ناهيان،
ته به پاڻيءَ تي ترندي آهيان.

(۳) وَٽ تي آهي، پنڇي ناهي؛
ڏاڙهي آهي، قاضي ناهي،
پاڻي چلڪي، برتن ناهي؛
ڄمڻ مرڻ تي گهربل آهي.

(۴) پينر ٻيئي پياريون پياريون؛
ساري جڳ کي ڇاڇڻ واريون،
هڪ ٻئي جي ڀرسان ئي گهارن؛
مگر تڏهن پي ڌار گذارن.

نوٽ: (۱) ڀن (۲) ڇن (۳) ڇن (۴) ڇن